

ת"פ 46490/03 - מדינת ישראל נגד ט א

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת
ת"פ 46490-03-15 מדינת ישראל נ' א

בפני: כבוד השופט אור אדם, סגן הנשיאה
המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד يولיה מיניבוץ' מילשכת תביעות לכיש
נגד ט א הנאשם ע"י ב"כ עו"ד דורון שטרן מטעם הסניגוריה הציבורית

הכרעת דין

רקע כללי

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות של תקיפת בת-זוג, תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, איומים והזק לרכוש, בניגוד לסעיפים 382 (ב) ; 382 (ג) ; 192 ; 452 לחוק העונשין תש"ז 1977.
2. הנאשם והמתלוננת היו בני זוג במשך חצי שנה. המתלוננת פרטה כמהaira אירען אלימות: איומים כי רצח אותה ויתאבך; תקיפה על רקע סיורבה לקים יחס מיין, ע"י משיכתה ברגליה מהמיטה, גירرتה ולאחר מכן חניקתה של המתלוננת ואיום עליה; איום וביטה בדلت פנימית, שגרמה לנזק לדלת; אחיזת המתלוננת בזרועותיה וטלטולה תוך גרימה חבלה ואיומים עליה. הנאשם הכחיש את כלaira האלימות, וטען כי מדובר בתלונת שואא על רקע עדיבתו את המתלוננת.
3. אכן, כפי שטען הסניגור המלמד בסיכוןם, מלאכתו של בית המשפט אינה קלה, שעה שמדובר בגרסה כנגד גרסה. עם זאת, לאחר ששמעתי את עדותה של המתלוננת ואת עדותו של הנאשם, שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כיaira האלימות, עליהם העידה המתלוננת, אכן התקיימו.
4. המתלוננת העידה באופן רהוט וקורהנטי. היא לא היססה להגיד כי אינה זוכרת מועדים אוaira עדים קונקרטיים. היא הודהה כי טעה בעניין הטלויזיה, שתחילה חשבה שהיא שלה ולאחר מכן התברר כי היא של הנאשם. למרות הסתרות המוגטות, עדותה של המתלוננת בכללותה הייתה אמינה והגיונית, זאת בניגוד לעדות הנאשם, אשר בכמה נקודות מרכזיות ומשמעותיות, סתר את עצמו ועדותו בכללותה לא התיאשה עם ההיגיון.

5. **העליה למלונה** כאשר עומדות בפני בית המשפט גרסה כנגד גרסה, על בית המשפט לבחון קודם לכל אם ישנו אינטרס למלונן להעליל על הנאשם בדברי שקר. בעניין זה, הנאשם העיד בבית המשפט כי הנאשם איימה עליו שם הוא יעזוב אותה, היא תדע להתנקם בו, כך שלפענתו, התלוננה מהוועה למעשה נקמה על כך שהוא החליט לעזוב אותה.

6. לא ניתן לקבל הסבר זה של הנאשם משתי סיבות: **ראשית**, הנאשם לא מסר טענה כה חשובה, באף אחת מהודעותיו במשטרתו. מדובר אפוא בעדות לבושה שמשמעותה נמוכה. **שנית**, המתלוננת, שנחקרה בחקירה נגדית ארוכה ומקיפה, לא נשאלת אף שאלה לגבי הטענה, כאילו איימה על הנאשם כי תנקום בו אם יעדוב אותה. **שלישית**, גרסת הנאשם בהודעתו במשטרתו ת/1, כמו גם חלקים מעודתו, סותרים באופן מהותי טיעון זה. טענת הנקמה מבוססת על ההנחה, שהמתלוננת רצתה להמשיך לחיות עמו, ואולם, מהודעתו של הנאשם איימה כי תנקום בו אם יעדוב, וכשעצמו, בקמה באמצעות תלונת השווא. ולכן איימה כי תנקום בו אם יעדוב, וכשעצמו, דזוקא המתלוננת היא זאת שפנתה אל הנאשם, אמרה לו שainingה אוהבת אותו ושhai'a רוצה להיפרד. הנאשם ניסה לשכנע אותה לגישור להמשך החיים המשותפים, והוא אמרה לו שברצונה שהוא "ITCHEF" מהבית (ת/1 ש' 15-16). הנאשם הודה אפוא, כי היא זו שיזמה את פירוק הקשר הזוגי, ולכן אין שום היגיון שהוא "תנקום" בתלונת שווה, דזוקא כשהנהם נערת בבקשתה ועזוב.

7. לאחר שנדחתה גרסה זו של הנאשם, נותר בית המשפט עם עדות של בת זוג, שאין לה כל אינטresse להעליל על הנאשם, ולכן יש לתת משקל של ממש לגרסתה.

8. **מועד האירועים** התלונה הוגשה רק עם תום הקשר הזוגי. המתלוננת לא ידעה לפרט מועד מודיעין של כל אחד ואחד מהאירועים, אולם הדברים מובנים כשמזכיר במערכת זוגית מתמשכת ורבת אירועים. לפיכך, אין לייחס חשיבות לעובדה שהמתלוננת טעהה בשלב מסוים במהלך האירוע של הנזק לדלת (שלא היה ביום שישי האחרון טרם התלונה, אלא שבועיים קודם לכן), כמו שאין לייחס חשיבות לעובדה שהנהם טעה בשלב מסוים במהלך קיימת הטלוויזיה (שלא היה ביום שישי אלא ביום ראשון).

9. **סיום הקשר הזוגי ועיטוי התלונה** מכל מקום, למרות הסתרות בעניין מועד כל אירוע ואירוע, אשר לסיום הקשר הדברים התבחרו: ביום שישי 16.1.15 היה ויכוח בין בני הזוג, בעקבותיו עזב הנאשם את הבית. ביום ראשון 15.1.15 הגיע הנאשם ל採取 את המחשב והטלוויזיה. ביום שני 19.1.15 הוגשה התלונה.

10. בהודעתה הנתבעת במשטרת ת/1, הוא מתאר תיאור נרחב של השיחה שהובילה להפסקת הקשר הזוגי באותו יום שישי: הנאשם מאשר כי ביום שישי בבוקר המתלוננת אמרה לו שהיא רוצה להיפרד כי אין לה רגשות כלפיו. לדבריו, הוא השיב כי גם הוא אינו אוהב אותה. היא אמרה לו שהיא רוצה גבר עם כסף ואוטו, והוא אמר שדזוקא במערכת היחסים ביניהם, כל הנintel נפל עליו. המתלוננת ביקשה ממנו לעזוב את הבית, והוא זה שביקש לנסות לקשר ביניהם (ת/1 ש' 18-10). כאמור לעיל, גרסה זו מחזקת את טענת המתלוננת, כי היא זו שרצתה בכל מזודה לנתק את הקשר הזוגי.

11. הנאשם בעדותו בבית המשפט הוסיף וציין, כי כאשר ביקש לעזוב את הבית ולקח את הציוד שלו, המתלוננת השתמשה באלים כלה פניו וטרקה למלוא את הדלת. יציין כי באמרטו במשטרת פירט הנאשם בהרחבה את השיחה באותו יום שישי, בסופה החליט לעזוב את הבית. ואולם, אין בכלל התיאור האמור דבר נכון טריkeit הדלת ואלים מהותה של המתלוננת. נכון כי בהמשך הודעתו (ת/1, ש' 32) הוא מציין כי

בעבר היא השפילה אותו, נתנה לו סטירות ודחפה אותו, אולם הוא לא קשור טענה זו לאיורו הפרידה מיום שישי. לפיקר קשה לתת משקל של ממש לגרסה כבושא זו של הנאשם, באשר לאלימות המתלוננת כלפיו ביום שישי.

12. ב"כ הנאשם טען בסיכוןם, כי עיתוי התלונה, רק לאחר שהנ禀ם עזב את הבית, מקשה לקבל את עדות המתלוננת. טען שהמתלוננת היא אישת חזקה, שכבר התלוננה בעבר כנגד בן זוג אחר, ולכן אין לקבל את גרסתה לעילות להגשת התלונה באיחור. עוד צוין בסיכון הגנה, כי עיתוי הגשת התלונה היה ביום שני, לאחר שביום ראשון נטל הנאשם את הטלויזיה שהמתלוננת סקרה כי היא שלה, מה שבדייעבד הסביר כטעות. האם יש בעיתוי זה של הגשת התלונה באיחור, כדי לפגום בעדות המתלוננת?

13. הנסיך בעבירות אלימות במשפחה מלמד, שבנות זוג לא אחת מהס夙ות להגיש תלונה מיד לאחר איורו אלימות. פעמים רבים מגשת התלונה רק לאחר סיום הקשר הזוגי.

14. העובדה שב עבר הוגשה תלונה ע"י המתלוננת כנגד הגירוש שלה, אין בה כדי לפגוע בהסבירה, כי פחדה ממנו ולא רצתה להתקשר, ורק כשעוזב, היה לה את האומץ לכתת להתקשר. היא הוסיפה והסבירה, שהעציבה ארעה בעקבות הוויוכוח ביום שישי 15/1/16, אולם רק כשהנ禀ם הגיע ביום ראשון 15/1/18 לקחת את הציוד, היא הבינה שהוא עזב באופן סופי, התיעיצה עם בני משפחה והחליטה להתקשר (ע' 14-18 לפרטוט').

15. הסגנון הוסיף וציין, כי המתלוננת בהודעה במשפטה ציינה, שלא סיפרה לאיש על מעשה האלימות של הנאשם, ואילו בעדותה כי סיפרה לאחותה. המתלוננת הסבירה, כי לקראת סוף מערכת היחסים, כאשר הנאשם החל להיות אלים כלפיה, היא שיתפה את אחותה, אשר גם נכחה בכמה מקרים שהופגנה כלפי אלימות מילולית, אולם היא לא סיפרה לה על מעשי האלימות עצמן, כמו המקרה שהנ禀ם משך אותה ברגליה, כי התבבישה לספר על כך (ע' 22 לפרטוט').

16. המתלוננת הוסיפה והסבירה, כי הנאשם ממש התקנן לשמר על הזוגיות. היא הבינה שאף שעוזב, הוא ימשיך להטריד אותה עקב ה"אובייסיביות" שלו כלפיה, ולכן החלטה להתקשר. הנאשם, שבעודתו בבית המשפט ניסה ליצור רושם שהוא שרוצה לעזוב, בהודעתו במשפטה מדבר על כך שלאחר שהמתלוננת אמרה לו "להתחפף" מהבית, הוא הציע לה לנשות "לגרר" (ת/1 ש' 19-10). מכאן שיש חיזוק ממשי לכך שהנ禀ם עזב אכן, אולם ניסה לחפש את הקשר, והדבר גרם לחששה של המתלוננת שאם לא תתקשר עתה, הוא עשוי לשוב. מדובר אפוא בהסביר סביר ומקובל, התואם את רוח ההחלטה בעניין הגשת תלונות באיחור בעבירות אלימות במשפחה.

איורו המיטה

17. המתלוננת העידה כי באחת ההזדמנויות כאשר שכבה במיטהה, הגיע הנאשם, אולם היא סרבה לקיים עמו יחסי מין. הנאשם התעצבן, משך אותה ברגליה, הפיל אותה על הרצפה וגרר אותה במסדרון. כאשר חזרה למיטהה, הוא ניגש וחנק אותה (ע' 9 ש' 15-19 לפרטוט').

18. הנאשם הכחיש את האירע וטען כי בכלל ישן בסלון בחודשים האחרונים לקשר הזוגי.

19. המתלוננת הסבירה כי למרות שהוא לא רצחה לישון אותה: "...**הוא כל הזמן ניסה להשחיל את עצמו אליו ולמייה... היה יושב בסלון והוא הולך וחזר כמו... בומרנג**" (ע' 25 ש' 24-26 לפרו'). לפיכך, גם אם הנאשם היה ישן מדי פעם בסלון (מה שמלמד כי המתלוננת לא רצחה בו), אין הדבר שולל את האפשרות להתרחשות האירוע.

20. אשה יכולה לבדוק מכה או סטירה, אולם מדובר באירוע קונקרטי ויחודי, בעל מאפיינים יוצאי דופן. קשה להאמין שאשה תבדה מליבת תיאור זהה אם לא ארע. אופן התיאור של האירוע, יחד עם הנסיבות הביעתיות של הנאשם, מחייב לקבל את גרסתה של המתלוננת בעניין.

הבעלות על הטלוויזיה

21. אין מחלוקת כי בתמונה הראשונה טענה המתלוננת כי הנאשם גם נטל את הטלוויזיה שלה. רק לאחר שהנאשם הציג קבלת, היא אישרה כי זו הטלוויזיה של הנאשם.

22. הסגנור טען, כי שקריה של המתלוננת בעניין הבעלות על הטלוויזיה, מעדים על מכלול עדותה. לא מצאת מקום לקבל טענה זו. המתלוננת הסבירה היטב כי בעת החימם המשותפים, הייתה גם טלוויזיה שהיא הביאה עמה ממערכת היחסים הקודמת. היא הסבירה שבהתחלת היא חשבה שהנאשםלקח טלוויזיה זו. אחרי מחשבה נוספת ובדיקה, היא אישרה כי זו הטלוויזיה של הנאשם ואין לה כל טענה בעניין זה.

23. לפיכך, למרות שמדובר בהחלט בעניין המטיל כל על גרסת המתלוננת, לא מצאי כי יש בכך כדי לשולל את האמון בגרסה בכללותה.

AIRUO SHVIRAT HEDLAT

24. המתלוננת העידה, כי באחת מהפעמים שהנאשם השתולל, הוא בעט בדלת ושבר אותה. תמונה הדלת הפגינה הוגשה בהסכמה (ת/3), והתייחסתי לעיל לעניין הטועות במועד שבו אירע העניין עם הדלת.

25. הנאשם בעדותו, טען כי המקרה בו הדלת נזקקה, היה כאשר המתלוננת דחפה אותו בחזקה לעבר הדלת. הוא הדגיש שהמתלוננת הייתה באותו אירוע אירע מאוד אלימה כלפיו. הנאשם הבהיר מכל וכל כי מדובר במקרה "בצחוק" (ע' 37 לפרו'). צוין, כי בהודעתו במשטרה, ציין הנאשם בשתי הזדמנויות שונות (ת/1 ש' 48 ; ש' 96), כי מדובר במקרה "בצחוק".

26. הנאשם מודה אפוא כי נגרם נזק לדלת כשפגע בה, אולם מצין כי נדחף לעברה ע"י המתלוננת. המתלוננת טענה כי הנאשם בעט בדלת. קיימת סתירה בגרסתו של הנאשם באשר לאירוע. לפיכך יש להעדיף את גרסת המתלוננת.

AIRUO ACHIZZA VEAIVIM

27. המתלוננת העידה כי ימים ספורים לפני תום הקשר, הנאשם אחז אותה בחזקה בידיים וטלטל אותה, עד שנותרו לה שטפי דם, הניכרים בתמונות ת/3 (ע' 10 לפרו'). יודגש כי גם אם התמונות צולמו בשחור לבן ולא בצבע, אין הדבר גורע מהקיים של החבלות הנראת בבירור.

28. הנאשם הכחיש טענות אלה. לדבריו, החבלות של זרעוותה של המתלוונת נגרמו כתוצאה מכך שהוא היה משתמש בסמים ובסpiritus ונתקלת בראहיטים (ע' 29 ש' 16-18 לפרו').

29. המתלוונת העידה בפניו ולא נראית כסובלת מהתמכרות כלשהיא. מיקום החבלה על הזרוע ליד הכתף מתאים לתיאור של המתלוונת, ופחות מתאים לטענה של היתקלות ברהיטים. בנסיבות אלה, יש להעדיף את עדות המתלוונת.

30. המתלוונת העידה, כי בכל פעם שביקשה לפרק את מערכת היחסים, הנאשם היה מאין אם לא תהיה איתנו, היא לא תהיה עם אף אחד כי הוא ירצה אותה ויתאביד (ע' 9 ש' 12-9 לפרו').

31. הצדדים לא הרחיבו בעניין זה, אותו הכחיש הנאשם. ואולם, דוקא העובדה שלאחר הויכוח באותו יום שישי, יוכח שהמתלוונת יזמה ברצונה לנתק את הקשר, הנאשם ביקש לנסות ולגשר, מחזקת את התחשוה שהוא רצה בכל מואדו לשמר על הקשר הזוגי, וכך יותר מאשר סביר כי אמר את הדברים שייחסו לו.

סיכום של דבר

32. למרות שמדובר בגרסה נגד גרסה, ולמרות שהזהרתי את עצמי היטב לנוכח העובדה שמדובר בעדות יחידה - לא נותר בלבבי ספק כי אירועי האלים אותם תארה המתלוונת אכן התרחשו. מדובר בתיאורים מפורטים הממוקמים במקום מסוימים ובהתרחשויות מסוימות, גם אם המתלוונת התבבללה בעניין המועדים. האירוע שבו ביקש הנאשם לקיים יחסיין עם המתלוונת והיא סייבנה, מתאים גם לגרסתו שלו, לפיה נאלץ לישון בסלון בתקופה האחורה. התיאור כיצד לאחר שהמתלוונת סייבנה לקיים אותו יחסיין, הוא משך אותה ברגליה מהמיטה לאורך הפרוזדור, הוא תיאור ייחודי שקשה להאמין שהומצא ע"י המתלוונת. לגבי הנזק שנגרם לדלת - עדותה של המתלוונת מחויקת ע"י צילומי הדלת ת/3 ההולמים נזק מבעיתה. מנגד, כאמור לעיל, הנאשם שינה את גרסתו בין הודעה במשטרה, בה אמר כי מדובר בהairoע של צחוק, לבין העדות בבית המשפט, בה טען כי מדובר בהairoע אלים וכוכני מצדיה של המתלוונת. התיאור של אחיזתה של המתלוונת בזרעוותיה וניעור שלה גם הוא תיאור ייחודי, כאשר בעניין זה עדותה של המתלוונת מחויקת ע"י התמונות ת/3. המתלוונת הדגימה כיצד אחז בה הנאשם וגרם את החבלה. הטענה כי המתלוונת משתמשת באלקוהול ובסמים וכן מתנגשת בחפציהם, משוללת היגיון ואייננה תואמת את מקום החבלות. טענתה של המתלוונת, כי הנאשם איים עליו כוון שרצה להישאר עמה מחויקת ע"י הסיטואציה כולה, כאשר גם מהודעתו של הנאשם במשטרה, עולה כי היא זו שרצתה להפסיק את הקשר הזוגי והנאשם התחנן וביקש לחתה לו עוד הזדמנות. על רקע זה ניתן להבין את דבריו האמורים שלפענטה הפנה הנאשם כלפיה, ולעומת זאת, ניתן לשכל מכל וכל את טענת הנאשם הכבושה, Caino המתלוונת איימה עליו כי תתנקם בו אם יעדוב, שהרי היא הייתה זו שחפיצה בכך שהוא יעדוב.

33. נוכח כל האמור לעיל, שכונעתו מעבר לכל ספק סביר, לפחות לגבי מרבית המוחשיים לנאים בכתב האישום (גם אם לא בכל דקויות ופרטיו הפרטיים המופיעים בכתב האישום), ואני מרשים אותו אפוא בעבירות של תקיפות בן זוג, תקיפות בן זוג הגורמת חבלה של ממש, איוומים והזק לרכוש בצדדים, בוגיון לסעיפים 382ב, 382ג, 192 ו- 452 לחוק העונשין, התשל"ג - 1977.

ניתן היום, י"ג אירן תשע"ז, 09 Mai 2017 במעמד הצדדים.